

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. 1. 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Bodečkové, Ph.D., a přísedících Marcely Keřtové a Jaroslava Říhy,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, **XXX**, trvale bytem **XXX**, adresa pro doručování **XXX**,

je vinen, že

v noční době ze dne **XXX** na den **XXX** v **XXX** v osobním motorovém vozidle tov. zn. **XXX**, RZ: **XXX**, **XXX**, narozené **XXX**, která ležela **XXX**, **XXX**, a to i přesto, že znal věk poškozené,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. zákoník“),

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmínečně odkládá** na zkušební dobu v trvání **1 (jednoho) roku**.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

Podle § 129 odst. 2 tr. řádu byl ve věci vyhotoven zjednodušený písemný rozsudek neobsahující odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť státní zástupkyně i obžalovaný se po vyhlášení rozsudku vzdali odvolání, obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, a státní zástupkyně i obžalovaný rovněž prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy.

Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 6. ledna 2022

JUDr. Jana Bodečková, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Usnesení

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 2. 9. 2022 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, **o opravě rozsudku,**

takto:

Podle § 131 odst. 1 tr. řádu **se opravuje** písemné vyhotovení rozsudku ze dne 21. 6. 2022, č.j. 2 T 67/2022-270 tak, že číslo jednací se nahrazuje číslem 2 T 67/2022-270 a spisová značka se nahrazuje spisovou značkou 2 T 67/2022.

Odůvodnění:

Dne 21. 6. 2022 bylo ve věci rozhodnuto rozsudkem. Ačkoliv byla věc vedena pod spisovou značkou 2 T 67/2022, je v písemném vyhotovení rozsudku uvedena spisová značka 3 T 67/2022.

Jelikož se zjevně jednalo o písařskou chybu, rozhodl soud podle § 131 odst. 1 tr. řádu o opravě tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze do tří dnů od jeho oznámení podat ke zdejšímu soudu stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích.

Pardubice 2. 9. 2022

Mgr. Matěj Pilát v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. listopadu 2021 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Barbory Kocourkové a přísedících PhDr. Lenky Krchňavé a Jana Štětiny,

takto:

I.

Podle § 314 r odst. 4 tr. řádu se **schvaluje** dohoda o vině a trestu, která byla uzavřena dne 15. 11. 2021 mezi státní zástupkyní JUDr. Ivanou Barnetovou a obžalovaným **XXX**, narozeným **XXX**, za přítomnosti obhájce JUDr. Antonína Janáka, advokáta se sídlem Příbram, T. G. Masaryka 142, za přítomnosti zmocněnce poškozeného **XXX**, narozeného **XXX**, a to JUDr. Ing. Michaela Šefčíka, Ph.D., advokáta se sídlem Pardubice, Jungmannova 881.

II.

Obžalovaný XXX, narozený **XXX**,

je vinen, že

1.

v době nejméně od 30. 4. 2020 do 1. 7. 2020, nejprve opakovaně nezletilému **XXX**, narozenému **XXX**, navrhl prostřednictvím komunikace přes mobilní telefon **XXX**, osobní setkání za účelem svého sexuálního uspokojení, načež následně ve dnech **XXX** na přesně neustanovených místech v obci **XXX**, došlo opakovaně k osobní schůzce s nezletilým, přičemž **XXX** přičemž obviněný se tohoto jednání dopustil i přesto, že si byl na základě znalosti osoby nezletilého a ze vzájemné komunikace vědom toho, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

2.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Dvořáková.

v době nejméně XXX z místa svého současného bydliště, XXX, a z dalších dosud neustanovených míst v České republice kontaktoval jako osoba vystupující pod profilem „XXX“, poškozeného nezletilého XXX, narozeného XXX, který se v tu dobu zdržoval v zařízení XXX prostřednictvím svého mobilního telefonu XXX, kdy za účelem svého sexuálního uspokojení za použití sociální sítě XXX, aplikace XXX, zaslal nezletilému nejméně v šesti případech fotografií svého obnaženého přirození, a následně s ním úmyslně vedl komunikaci se sexuálním obsahem, kdy mu sděloval sexuální praktiky, které by s poškozeným dělal se záměrem zrealizovat setkání za účelem vlastního sexuálního uspokojení, kdy obviněný se tohoto jednání dopustil i přesto, že si byl ze sdělení poškozeného vědom, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem jej pohlavně zneužil pod bodem 1)

navrhl setkání dítěti mladšímu patnácti let v úmyslu spáchat trestný čin podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku pod bodem 1)

fotografické pornografické dílo zpřístupnil dítěti pod bodem 2)

úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a spáchal takový čin ze zavrženíhodné pohnutky pod body 1), 2)

čímž spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku pod bodem 1)

přechin navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b trestního zákoníku pod bodem 1)

přechin šíření pornografie podle § 191 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku pod bodem 2)

přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku pod bodem 1), 2)

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **20 (dvaceti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **propadnutí věci**, a to mobilního telefonu značky XXX.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému nezletilému XXX, narozenému XXX, trvale bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši **XXX** k rukám jeho opatrovníka Magistrátu města Pardubic se sídlem Pardubice, Pernštýnské nám. 1, a to

v měsíčních splátkách ve výši XXX, a to vždy k 15. dni v měsíci, přičemž současně se určuje, že výhoda splátek odpadne, jestliže dílčí splátka nebude zaplacená včas, kdy první splátka je splatná k 15. dni v měsíci následujícím po měsíci, ve kterém rozsudek nabyde právní moci.

III.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený XXX, narozený XXX odkazuje se zbytkem svého nároku na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Podle § 129 odst. 2 tr. řádu byl ve věci vyhotoven zjednodušený písemný rozsudek neobsahující odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť státní zástupkyně, obžalovaný a zmocněnec poškozeného se po vyhlášení rozsudku vzdali odvolání, obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, a státní zástupkyně, obžalovaný i zmocněnec poškozeného rovněž prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 15. listopadu 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.

předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. června 2022 v senátě složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Lenky Rejdové a Ing. Jiřího Jarolíma,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený dne XXX, trvale bytem XXX, XXX,

je vinen, že

dne XXX a dále v přesně nezjištěné době XXX poblíž XXX minimálně ve třech případech vykonal XXX, narozenou XXX, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená XXX, narozená XXX, odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

Odůvodnění:

1. Tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroků o vině a trestu, neboť se po vyhlášení rozsudku nebo v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku státní zástupce a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby (§ 129 odst. 2 tr. řádu).
2. Poškozená XXX se prostřednictvím svého zmocněnce řádně připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy spočívající v duševních útrapách způsobených jednáním obžalovaného podle § 2956 o.z. Ze zprávy XXX, která poskytuje poškozené XXX, a rovněž ze zprávy orgánu sociálně právní ochrany dětí vyplývá, že poškozená XXX. Míra těchto následků však není z důkazů zajištěných v přípravném řízení a provedených v hlavním líčení zřejmá. Zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, může mít na psychiku dítěte zásadní negativní dopady, nebo také téměř žádné, zejména je-li dítě blízké věku patnácti let, jak tomu bylo v projednávaném případě. Za této situace soudu nepostačuje k rozhodnutí o nároku na nemajetkovou újmu relativně vágní zpráva psychologů. Aby bylo možné určit výši nemajetkové újmy způsobené poškozené, bylo by minimálně třeba vypracovat znalecký posudek z oblasti dětské psychologie, který by odpověděl na otázku, do jaké míry byla psychika poškozené zasažena jednáním obžalovaného. Ač jsou závěry tohoto posudku klíčové pro rozhodnutí o právu na náhradu nemajetkové újmy, nejsou podstatné pro rozhodnutí o vině a trestu a zpracování tohoto posudku by tak přesahovalo potřeby trestního řízení. Z toho důvodu byla poškozená odkázána se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze oprít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 21. června 2022

Mgr. Matěj Pilát v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 9. září 2022 v senátu složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Lenky Rejdové a Bc. Miroslava Zavřela,

takto:

I.

Podle § 314r odst. 4 tr. ř. se schvaluje dohoda o vině a trestu, která byla uzavřena 9. 6. 2022 mezi státní zástupkyní JUDr. Ivanou Barnetovou a obviněným XXX, narozeným dne XXX, za účasti obhájce Mgr. Tomáše Kocourka, advokáta se sídlem Svaté Anežky České 32, Pardubice.

II.

Obviněný

XXX, narozený dne XXX, bytem XXX,

je vinen, že

1)

v období od XXX v XXX asi v sedmi případech XXX, narozenou XXX, kdy souložím v některých (asi pěti) případech bezprostředně předcházela XXX, kdy si od ní nechal provádět XXX, a uvedeného jednání se dopustil, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

2)

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Baránková.

v přesně nezjištěné době v období přibližně XXX v osobním vozidle XXX rz XXX zaparkovaném u XXX ve dvou případech si nechal XXX, a uvedeného jednání se dopustil, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

3)

na začátku XXX v místě svého trvalého XXX ve dvou případech XXX s XXX, kdy souloží bezprostředně předcházely XXX, a to v prvním případě si od ní nechal XXX a ve druhém uskutečnili XXX, a uvedeného jednání se dopustil, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

4)

v přesně nezjištěné době v období XXX prostřednictvím svého profilu na XXX s nezjištěným názvem zaslal na nezjištěný účet na XXX, narozené XXX, minimálně jednu fotografii vyzývavě zobrazující jeho ztopořený penis, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

5)

v přesně nezjištěných dnech v období XXX po nezjištěnou dobu přibližně XXX prostřednictvím svého profilu aplikace XXX „XXX“ zaslal na profil „XXX“ XXX, narozené XXX, opakovaně blíže neurčený počet fotografií svého ztopořeného penisu, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

6)

v období přibližně jednoho měsíce XXX o letních prázdninách ze svého instagramového profilu „XXX“ zasílal na instagramový účet „XXX“ XXX, narozené XXX, denně asi deset fotografií zobrazujících jeho penis a videí zachycujících jeho masturbaci, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

7)

v přesně nezjištěné době XXX ze svého instagramového profilu „XXX“ zaslal na nezjištěný instagramový účet XXX, narozené XXX, asi šest fotografií zobrazujících jeho ztopořený penis a jedno video zachycujících jeho masturbaci, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

8)

v přesně nezjištěné době v období XXX prostřednictvím svého instagramového profilu „XXX“ na instagramový profil „XXX“ zaslal XXX, narozené XXX, celkem asi deset fotografií svého ztopořeného penisu a blíže neurčený počet (jedno až deset) videí zachycujících jeho masturbaci, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

9)

v období XXX prostřednictvím svého instagramového profilu ze svého instagramového profilu „XXX“ a profilu na XXX „XXX“ zaslal na instagramový účet XXX a na XXX „XXX“ XXX, narozené XXX, celkem asi patnáct fotografií zobrazujících jeho ztopořený penis a asi pět video

zachycujících jeho masturbaci do ejakulace, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

10)

v přesně nezjištěné době asi dva měsíce XXX ze svého instagramového profilu „XXX“ zaslal na instagramový účet „XXX“ XXX, narozené XXX, jednu fotografii zobrazující jeho ztopořený penis, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

11)

v přesně nezjištěné době XXX ze svého instagramového profilu „XXX“ zaslal na instagramový profil „XXX“ XXX, narozené XXX, minimálně jednu fotografii zobrazující jeho ztopořený penis s komentářem „XXX“ přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

tedy

- vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem je pohlavně zneužil pod bodem 1),
- dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil pod bodem 2),
- vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem je pohlavně zneužil pod bodem 3),
- fotografické pornografické dílo nabídl dítěti pod body 4, 5),
- fotografické pornografické dílo nabídl dítěti pod body 6 až 11),

čímž spáchal

- zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 1,
- zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 2,
- zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3,
- přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pod body 4, 5
- přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pod body 6 až 11)

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **3 (tři) let.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obviněnému dále ukládá trest propadnutí věci, a to XXX, IMEI 1: XXX, IMEI 2: XXX, vložená SIM karta spol. XXX s tel. č. +XXX bez vložené paměťové karty.

Odůvodnění:

Tento rozsudek neobsahuje odůvodnění, neboť se po vyhlášení rozsudku nebo v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku státní zástupce a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vybotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby (§ 129 odst. 2 tr. řádu).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 9. září 2022

Mgr. Matěj Pilát v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 5. ledna 2022, v trestní věci **obžalovaného XXX**, nar. XXX o odvolání poškozeného nezletilého XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 15. listopadu 2021, č. j. 2 T 143/2021-402,

takto:

Odvolání poškozeného se podle § 253 odst. 1 tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byla schválena dohoda o vině a trestu ze dne 15. 11. 2021 a obžalovaný byl uznán vinným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, přečinem navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku, přečinem šířením pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Za tyto trestné činy byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody na jeden rok a osm měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání tří let. Obžalovanému byl dále uložen též trest propadnutí věci-mobilního telefonu. Okresní soud zároveň rozhodl podle § 228 odst. 1 tr. řádu o tom, že obžalovaný je povinen zaplatit poškozenému nezletilému XXX na náhradě nemajetkové újmy v penězích částku XXX k rukám jeho opatrovníka Magistrátu města Pardubic v měsíčních splátkách po částce XXX pod ztrátou výhody splátek v případě prodlení a ve zbytku byl tento poškozený podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázán se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Napadený rozsudek byl vyhlášen dne 15. 11. 2021 v přítomnosti státní zástupkyně, obžalovaného a jeho obhájce a v přítomnosti zmocněnce poškozeného JUDr. Ing. Michaela Šefčíka. Po vyhlášení napadeného rozsudku se všichni přítomní vzdali práva odvolání včetně zmocněnce poškozeného. V daném trestním řízení byl usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 16. 7. 2021, č. j. 21 P 44/2010-315 jmenován podle § 460 občanského zákoníku nezletilému poškozenému XXX opatrovníkem Statutární město Pardubice-Magistrát města Pardubic, pro trestní řízení vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 143/2021. Usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 9. 2021, č. j. 2 T 143/2021-388. Byl pak na základě podnětu opatrovníka poškozeného ustanoven podle § 51a odst. 4 tr. řádu zmocněncem poškozeného nezletilého XXX JUDr. Ing. Michael Šefčík, advokát se sídlem Pardubice, Jungmannova 881.

Podle § 250 odst. 1 tr. řádu se po vyhlášení rozsudku může oprávněná osoba odvolání výslovně vzdát.

Podle § 246 odst. 1 písm. d) tr. řádu může rozsudek napadnout odvoláním poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení pro nesprávnost výroku náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Podle § 253 odst. 1 tr. řádu odvolací soud zamítne odvolání, bylo-li podáno osobou, která se odvolání výslovně vzdala.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Šejvlová.

Dne 1. 12. 2021 podal za poškozeného odvolání jeho opatrovník pro toto trestní řízení, kterým je Statutární město Pardubice-Magistrát města Pardubic, v kterém především namítá, že není opatrovníkem poškozeného pro správu jeho jmění a proto považuje za chybný výrok rozsudku, kde je uvedeno jako platební místo právě Magistrát města Pardubic. Opatrovník navrhl, aby odvolací soud „změnil“ výrok napadeného rozsudku tak, že bude uložena povinnost k náhradě nemajetkové újmy přímo na účet nezletilého poškozeného.

Z výše uvedených skutečností krajský soud dovodil, že poškozený se prostřednictvím svého zmocněnce výslovně vzdal práva odvolání. Zmocněnec poškozeného bez pochyby měl možnost disponovat tímto právem poškozeného. Jestliže tímto kvalifikovaným způsobem prostřednictvím zmocněnce poškozený projevil svou vůli, má to zákonem požadované následky a není možné se následně domáhat přezkumu rozhodnutí soudu prvního stupně v rámci odvolacího řízení a to i za situace, kdy opatrovník poškozeného má za to, že napadený výrok je chybný a je třeba vadu odstranit. Protože odvolání poškozeného proti napadenému rozsudku bylo podáno poté, co se poškozený práva odvolání vzdal, krajskému soudu nezbylo než v neverejném zasedání zamítnout jeho odvolání ve smyslu § 253 odst. 1 tr. řádu

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 5. ledna 2022

JUDr. David Čejka v. r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. března 2022 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Barbory Kocourkové a přísedících Mgr. Ivy Bandžuchové a Mgr. Víta Denera,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, trvale bytem **XXX**, toho času **XXX**,

je vinen, že

v období od přesně nezjištěného dne **XXX** do blíže neurčeného **XXX** v jednom případě v bytě na adrese **XXX** a dále opakovaně v bytě na adrese **XXX**, a to jedenkrát za dva týdny až dvakrát týdně přibližně v patnácti případech vykonal **XXX**, narozenou **XXX**, v důsledku toho **XXX** a dne **XXX** podstoupila **XXX**, a to přesto, že věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, a v uvedené době se jako **XXX** podílel na její výchově mimo jiné tím, že ji v době nepřítomnosti **XXX** hlídal, pomáhal s učením,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let, a čin spáchal na dítěti svěřeném jeho doзору, zneužívaje svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti,

čímž spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za shora uvedený zločin a za sbíhající se přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 19. 10. 2021, č.j. 10 T 28/2021-87, který nabyl právní moci ve výroku o vině a trestu dne 21. 2. 2022,

podle § 187 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 19. 10. 2021, č.j. 10 T 28/2021-87, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

Podle § 129 odst. 2 tr. řádu byl ve věci vyhotoven zjednodušený písemný rozsudek neobsahující odůvodnění, neboť po vyhlášení rozsudku státní zástupkyně a obžalovaný se vzdali odvolání, obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby a státní zástupkyně i obžalovaný rovněž prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 8. března 2022

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. listopadu 2021 v senátě složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Richarda Urbana a Zdeňky Bojčukové,

takto:

I.

Podle § 314r odst. 4 tr. ř. **se schvaluje dohoda o vině a trestu**, která byla uzavřena dne 24. listopadu 2021 mezi státní zástupkyní JUDr. Ivanou Barnetovou a obžalovaným **XXX**, narozeným **XXX**, trvale bytem **XXX**, za účasti obhájce JUDr. Tomáše Udržala, advokáta se sídlem třída Míru 95, Pardubice.

II.

Obžalovaný

XXX, narozený dne **XXX**, trvale bytem **XXX**,

je vinen, že

1)

v přesně nezjištěné době od **XXX** opakovaně s frekvencí minimálně 1-2 x měsíčně do přesně neurčené doby prvního pololetí roku **XXX** v **XXX**, osahával na **XXX XXX**, narozenou **XXX**, která je **XXX**, a to tak, že se jí nejprve dotýkal na **XXX**, následně ji hladil po **XXX**, v dalších případech **XXX**; dále v přesně neurčený den **XXX** v **XXX** jí odsunul **XXX**, obnažil svůj penis a pokusil se jí ho vsunout do **XXX**, které se penisem dotýkal,

2)

v přesně nezjištěný den o letních prázdninách **XXX** v **XXX** položil **XXX**, narozené **XXX**, která je **XXX**, svoji ruku **XXX**,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

a shora uvedených jednání se dopustil v době, kdy se podílel na výchově XXX jako XXX a poškozená na něm byla závislá,

tedy

- dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil a čin spáchal na dítěti svěřeném jeho dozoru pod bodem 1),
- přiměl jiného k pohlavnímu styku zneužívaje jeho závislosti, a čin spáchal na dítěti pod bodem 2),
- úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, a pokračoval v páchání činu po delší dobu pod body 1), 2),

3)

v přesně nezjištěný den XXX v blíže neustanoveném ubytovacím zařízení na XXX na lůžku XXX,

a tohoto jednání se dopustil v době, kdy se podílel na výchově XX a poškozená na něm byla závislá,

tedy

přiměl jiného k pohlavnímu styku zneužívaje jeho závislosti, a čin spáchal na dítěti pod bodem 3),

čímž spáchal

- zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku pod bodem 1),
- přečin sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku pod bodem 2),
- přečin sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku pod bodem 3),
- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) odst. 3 písm. b) trestního zákoníku pod body 1, 2),

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu **odnětí svobody** v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **3 (tří) let**.

III.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá **povinnost zaplatit poškozené XXX**, nar. XXX, trvale bytem XXX **na náhradě nemajetkové újmy částku XXX**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně podala dne 30. 9. 2021 obžalobu, ve které obžalovaného vinila skutky tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Soud ve věci rozhodoval v hlavním líčení konaném dne 24. 11. 2021.

Schválení dohody o vině a trestu

2. Obžalovaný u hlavního líčení uzavřel se státní zástupkyní dohodu o vině a trestu, ve které prohlásil vinu shodně s podanou obžalobou. Výrok o vině doznal oproti podané obžalobě drobných formálních úprav, s čímž strany souhlasily. Obviněný tuto dohodu uzavřel po poradě se svým obhájcem, dobrovolně a bez nátlaku, přičemž uzavřená dohoda je v souladu se zjištěným skutkovým stavem a uložený trest odpovídá zákonným hlediskům. Co se týče přiměřenosti trestu, zde soud dospěl k závěru, že ačkoliv obecně by jednání obžalovaného vyžadovalo uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, tak s přihlédnutím k předchozímu vedení řádného života ze strany obžalovaného a k relativně delšímu časovému odstupu od spáchání trestného činu postačuje uložení trestu podmíněně odloženého. Z výše uvedených důvodů tak soud schválil dohodu o vině a trestu tak, jak byla uzavřena mezi obžalovaným a státní zástupkyní.

Výrok o náhradě nemajetkové újmy

3. Poškozená XXX se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši XXX. Obžalovaný nesouhlasil s přiznáním této náhrady, soud tak postupoval podle § 228 tr. řádu.
4. Obhájce obviněného namítal, že k přiznání nemajetkové újmy by bylo zapotřebí ustanovit znalce z odvětví oceňování nemajetkové újmy na zdraví a navrhl odkázat poškozenou se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.
5. V první řadě má soud za potřebné zdůraznit, že na poškozenou byly zpracovány znalecké posudky z odvětví psychiatrie i psychologie, ze kterých je zřejmé, že XXX.
6. *Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nabradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčinit i způsobené duševní útrapy.*
7. *Podle § 2958 o. z. při ublížení na zdraví odčinit škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nabradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.*
8. Poškozená ve svém připojení neuvedla, o z jakého přesně titulu požaduje náhradu nemajetkové újmy. Z obsahu podání však lze vyčíst, že uplatněný nárok směřuje jednak na odčinění újmy na přirozených právech podle § 2956 o.z. a jednak na odčinění újmy na zdraví podle § 2958 o.z. Soud souhlasí s obhajobou v tom, že pro případ odčinění újmy na zdraví a zejména ztížení společenského uplatnění by v souladu s metodikou Nejvyššího soudu bylo za potřebí zpracování znaleckého posudku z odvětví oceňování nemajetkové újmy na zdraví. Tento požadavek se však netýká aplikace § 2956 o.z., tedy odčinění újmy na přirozených právech poškozené včetně duševních útrap spojených s jednáním obžalovaného.
9. Co se týče skutkového stavu, je třeba zdůraznit závažnost jednání obžalovaného, který se sexuálního násilí vůči poškozené dopouštěl po velmi dlouhou dobu a opakovaně. Dále se jednalo o osobu v rámci rodinného kruhu poškozené a k sexuálnímu násilí docházelo v domácím prostředí poškozené, tedy v místě, kde se poškozená měla cítit v bezpečí. V neposlední řadě pak je třeba přihlédnout k tomu, že poškozené bylo pouhých XXX let v době, kdy obžalovaný se

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

svým jednáním započal. Jednáním obžalovaného tak došlo k naprosto nepřijatelnému zásahu do osobnostních práv poškozené, zejména právu na autonomní rozhodování v oblasti sexuality a právu na řádnou výchovu a péči. Soud dospěl k závěru, že částka požadovaná poškozenou je velmi nízká, nedosahuje ani čtyřnásobku průměrné měsíční mzdy v roce XXX, kdy došlo k ukončení jednání ze strany obžalovaného. Soud má za to, že už samotný nárok poškozené posuzovaný dle § 2956 o.z. zahrnující újmu na přirozených právech a způsobené duševní útrapy s ní spojené přesahuje částku požadovanou poškozenou. Jelikož je soud při rozhodování v adhezním řízení vázán uplatněným nárokem poškozené, byl poškozené přiznán nárok na náhradu nemajetkové újmy v požadované výši. Toto rozhodnutí se nikterak nedotýká případného nároku poškozené na odčinění újmy na zdraví včetně nároku na ztížení společenského uplatnění podle § 2958 o.z.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 24. listopadu 2021

Mgr. Matěj Pilát v.r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. června 2021 v senátu složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Richarda Urbana a Ing. Jiřího Jarolíma,

takto:

Obžalovaný XXX, narozený dne XXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

dne XXX v denní době a následně s odstupem jednoho až dvou týdnů v XXX, ve dvou případech vykonal s XXX, narozenou XXX, XXX, které předcházela XXX,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem je pohlavně zneužil,

čímž spáchal

provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za toto provinění a dále za sbíhající se provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku a provinění poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, kterými byl uznán na vinu rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 5. 2021, č.j. 3 Tm 2/2021-213, podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k souhrnnému trestnímu opatření **odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku se **zrušuje** výrok o trestním opatření z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 5. 2021, č.j. 3 Tm 2/2021-213, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně podala dne 11. 5. 2021 na mladistvého obžalovaného obžalobu pro skutek uvedený ve výroku rozsudku. Soud o věci rozhodoval v hlavním líčení konaném dne 30. 6. 2021.

Rozhodnutí o vině

2. Obžalovaný v řízení před soudem prohlásil vinu. Jelikož byla vina obžalovaného spolehlivě prokázána důkazy zajištěnými v přípravném řízení, soud prohlášení viny přijal a neprováděl dokazování ohledně otázky viny. Obžalovaný tak byl uznán na vinu skutkem dle podané obžaloby.

Právní hodnocení

3. Provinění pohlavního zneužití se dopustí mladistvý, který vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije. Obžalovaný se dopustil v roce XXX XXX, poškozené tedy v té době bylo pouze třináct let. Tím byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty provinění pohlavního zneužití.

Uložené trestní opatření

4. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
5. Soud rovněž přihlédl k tomu, zda uložená opatření mohou vést k vytvoření podmínek pro sociální a duševní rozvoj mladistvého se zřetelem k jím dosaženému stupni rozumového a mravního vývoje, osobním vlastnostem, k rodinné výchově a k prostředí mladistvého, z něhož pochází, i jeho ochrana před škodlivými vlivy a předcházení dalšímu páčání provinění.
6. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
7. V případě ukládání trestního opatření je na místě uložení souhrnného trestního opatření podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku k rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 5. 2021, č.j. 3 Tm 2/2021-213, kterým byl obžalovaný uznán na vinu proviněním krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku a proviněním poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku. Za tato

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

provinění bylo obžalovanému uloženo úhrnné trestní opatření v trvání tří měsíců, podmíněně odložené na zkušební dobu jednoho roku.

8. Obžalovanému polehčuje jeho prohlášení viny a skutečnost, že před spácháním provinění vedl řádný život. Přitěžujících okolností soud neshledal, musel však přihlídnout k tomu, že ukládá trestní opatření celkem za tři provinění.
9. Za provinění pohlavního zneužití podle § 187 tr. zákoníku stanoví zákon pro mladistvého trestní sazbu od šesti měsíců do čtyř let. S ohledem na předchozí bezúhonnost mladistvého obžalovaného dospěl soud k závěru, že postačí uložení trestního opatření jen mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání osmi měsíců. Uložení trestního opatření na samé spodní hranici je vyloučeno, jelikož takové trestní opatření by nezohledňovalo další dvě provinění, kterých se obžalovaný dopustil. Výkon tohoto trestního opatření byl podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku, tedy nejkratší, jakou zákon umožňuje. Zároveň byl v souladu s § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestním opatření z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 5. 2021, č.j. 3 Tm 2/2021-213.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Ve prospěch mladistvého, a to i proti jeho vůli, mohou odvolání podat též jeho zákonný zástupce, obhájce a orgán sociálně-právní ochrany dětí.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 30. června 2021

Mgr. Matěj Pilát v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 30. srpna 2022 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudců Mgr. Petra Žandy a JUDr. Brigity Košinové v trestní věci **obžalovaného XXX, narozeného XXX**, trvale XXX, odvolání obžalovaného a odvolání poškozených nezletilých XXX, narozené 23. 2. 2010, a nezletilé XXX, narozené XXX, obě bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 28. dubna 2022, č. j. 4 T 4/2022-316 a rozhodl

takto:

I.

*Z podnětu odvolání poškozených nezletilé XXX, narozené XXX, a nezletilé XXX, narozené XXX, se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu **zrušuje ve výroku, jímž byly poškozené odkázány se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy nezletilé XXX, narozené XXX, částku XXX, a nezletilé XXX, narozené XXX, částku XXX.***

*Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozené nezletilé XXX **odkazují** se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.*

II.

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu zamítá.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Za tyto trestné činy mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu soud nezletilé poškozené XXX odkázal s jejich nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Podle skutkových zjištění napadeného rozsudku se obžalovaný dopustil shora uvedených trestných činů tím, že

v přesně nezjištěné době XXX mezi XXX v přesně nezjištěném počtu případů XXX, a jednání se dopouštěl, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, neboť tato skutečnost byla zcela jasně zřejmá, a v době, kdy mu byla XXX svěřena k doзору jako známé důvěryhodné osobě,

v přesně nezjištěné době XXX v teritoriu XXX v přesně nezjištěném počtu případů XXX, a jednání se dopouštěl, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, neboť tato skutečnost byla zcela jasně zřejmá, a v době, kdy mu byla XXX svěřena k doзору jako známé důvěryhodné osobě.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě prostřednictvím své obhájkyne odvolání. V odůvodnění svého odvolání obžalovaný namítl, že byl odsouzen na základě rozporuplných, neprovedených a nedostatečně provedených důkazů. Nechápe, proč ho nezletilé označily jako osobu, který se k nim měla chovat způsobem popsáným v napadeném rozsudku, když i jemu se takové jednání zdá zkažené a ošklivé se mu. V případě potvrzení viny dojde k úplné likvidaci jeho osoby, jakož i pohoršení celé obce, kde žije, což by vedlo i k tomu, že by i jeho blízcí byli odsuzováni. Je přesvědčen o tom, že v případě, že se příkoří nezletilým skutečně stalo tak, jak jej prezentují, nedopustil se jich on, ale třetí osoba. Upozornil, že policejním orgánem je prošetřována další osoba (řízení vedeno pod sp. zn. XXX) a z tohoto pohledu se domnívá, že rozhodnutí ve věci je předčasné a mělo se vyčkat, jak dopadne zmíněné trestní řízení, jelikož obě věci spolu souvisejí. Namítl, že nebylo prokázáno, že by se dopustil jednání, pro které byla podána obžaloba. Nebyla naplněna subjektivní stránka trestného činu pohlavního zneužití, když v rámci prošetřování došlo k zásadním chybám, jmenování znalce z oboru školství a kultura, nikoliv klinického psychologa. Nevyslechnutí dalších osob, které v rámci hlavního líčení připadaly v úvahu, provedené důkazy u hlavního líčení byly hodnoceny v neprospěch obžalovaného, kdy nebyla ani prokázána sexuální motivace obžalovaného. Trestní řízení trpí vadami, když nebylo náležitě provedeno dokazování, napadený rozsudek je nepřezkoumatelný s ohledem na níže uvedené odůvodnění a trpí libovůlí při rozhodování soudu I. stupně, když bylo porušeno právo obžalovaného na spravedlivý proces. Trestní řízení stojí pouze na domněnce, že se dopustil skutku, který mu je kladen za vinu za účelem svého sexuálního uspokojení. Tato domněnka však byla vyvrácena psychiatrickým a sexuologickým znaleckým posudkem, který byl ve věci na něj vypracován. K závěrům znaleckého posudku vypracovaného na nezletilé Mgr. Lenkou Čermákovou by se nemělo nikterak přihlížet, jelikož Mgr. Čermáková je znalkyní, která disponuje oprávněním pouze v oboru kultura a školství, odvětví psychologie, nikoli v oboru klinické psychologie. Nemá dostatečnou kvalifikaci, kdy nemá zkoušky z psychiatrie a psychopatologie, tudíž zde absentuje vzdělání v oboru klinických vyšetřovacích metod, tudíž není oprávněna provádět diagnózy a vyjadřovat se k možným následkům. Znalecký posudek pak ve svém závěru obsahuje zjevně nesprávné východisko, že lze nezletilým věřit, když se znalkyně nikterak nevyřadila s rozporů v jejich výpovědích, zejména s tím, že XXX hovoří o tom, že to mělo být

vícekrát v roce XXX, avšak XXX hovoří o tom, že to mělo být vícekrát v roce XXX. Okresní soud ani nepřihlédl k tomu, že si nezletilé připravovaly svou řeč a taktéž měly mít připravený scénář, který však do dnešní doby orgánům činným v trestním řízení předán nebyl. Jejich tvrzení tedy nejsou spontánní. Pohovor s nezletilými nebyl nahrán, i přesto, že záznamové zařízení bylo k dispozici, nelze tedy přezkoumat ani metody, které byly ze strany znalkyně použity.

4. Okresní soud se náležitě nevypořádal s nesrovnalostmi ve výpovědích obou nezletilých, a to ohledně tvrzení v četnosti, v jakém roce se údajně pohlavní zneužívání mělo udát, když XXX hovoří o roce XXX jako stěžejním, což vyvrací XXX i další svědci, kteří tvrdí, že v roce XXX na XXX nezletilé často nejezdily. Soud se měl těmito detaily zabývat, kdy tyto tvoří posléze celek případu, který není řádně došetřen. Soud odmítl vyslechnout i XXX, který byla svědkem toho, že nezletilou XXX obtěžovala třetí osoba, o které hovořil a upozorňoval na ni s tím, že tato osoba (pan XXX) se mu svěřila. Soud se taktéž nevypořádal s fyziologickou změnou velikosti penisu, kdy ani jedna z nezletilých nepotvrdila, spíše to vyvrátila, že by mělo před výronem spermatu dojít k zvětšení velikosti penisu. Taktéž se nevypořádal s tím, že pod vlivem alkoholu není sexuálně aktivní a tudíž z jeho strany k výronu spermatu dojít nemohlo. Soud taktéž převzal tvrzení XXX jako pravdivé, i když u tohoto vůbec nebyla („... a XXX potřebovala na záchod, zastavili s obžalovaným a XXX.“). I chování nezletilým k němu vyvrací jejich tvrzení, že se skutků dopustil právě on. Dle svědeckých výpovědí měly nezletilé k němu velmi vstřícný vztah, nikterak se mu nevyhýbaly, ba naopak jeho pozornost vyhledávaly. Svědkyně XXX zmínila, že s XXX jezdil XXX a popřela, že by se u XXX o něco ze sexuální oblasti snažil. Soud taktéž nepřihlédl k závěrům znaleckého posudku MUDr. Kolomazníka, který vyloučil sexuální deviaci s tím, že preferovaným sexuálním objektem, jsou dospělé ženy, tudíž z předmětného vyšetření byly vyloučeny dívky ve věku nezletilých.
5. Obžalovaný se tak domnívá, že okresní soud nedostatečně provedl dokazování, kdy jeho tvrzení o tom, že mu o zneužívání nezletilých vyprávěl pan XXX, má reálný základ, jelikož to odpovídá i přiložené dokumentaci a zejména by to potvrdila svědkyně XXX, která nebyla vyslechnuta. Nemělo by být přihlíženo ke znaleckému posudku Mgr. Lenky Čermákové, která se nemůže nikterak vyjadřovat k pravdivosti tvrzení poškozených. Jeho odsouzení stojí pouze na tvrzení nezletilých, které si vše předem připravily, přičemž jejich tvrzení nejsou ničím potvrzena. On nebyl jediný, kdo jezdil na člunu.
6. Obžalovaný zpochybnil i právní kvalifikaci jednání, kdy nebyly naplněny znaky skutkové podstaty ohrožování výchovy dítěte, kdy nebylo prokázáno, že došlo k ohrožení rozumového, citového nebo mravního vývoje dítěte, jelikož v předmětném případě si nezletilé neosvojovaly v důsledku tvrzeného jednání škodlivé návyky, povahové rysy, popř. sklony a zájmy, které by vedly k morálnímu úpadku nezletilých a k neschopnosti usměrňovat způsob svého života v souladu s obecnými morálními zásadami společnosti. Nebylo prokázáno, že by obžalovaný sváděl nezletilé k zahálčivému nebo nemravnému životu, když naplnění tohoto trestného činu by muselo dojít jednáním takové intenzity, aby jednání pachatele před dítětem mohlo vyvolat takové zájmy a návyky, které zpravidla vedou k zahálčivému nebo nemravnému životu.
7. Uložený trest pak obžalovaný považuje za nesmírně přísný, když nebylo přihlédnuto k jeho dosavadnímu životu. Je podnikatelem, který má rozjeté zakázky a trest odnětí svobody je pro něj zcela likvidačním. Dosud vedl žádný život, má XXX. Dle znaleckého posudku není pro společnost nebezpečný.
8. V petitu svého odvolání žádal odvolací soud, aby ctil zásadu in dubio pro reo a napadený rozsudek změnil tak, že jej zproští obžaloby, příp. aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil k doplnění dokazování.
9. Svým odvoláním směřovaným do výroku o náhradě nemajetkové újmy napadly předmětný rozsudek okresního soudu i poškozené XXX. Namítly především, že okresní soud nesprávně svým výrokem rozhodl o náhradě škody, ač ony uplatňovaly nárok na náhradu nemajetkové

újmou. Odůvodnění napadeného výroku se omezilo na pouhé konstatování, že rozsah dokazování, který by byl nutný pro rozhodnutí, zjevně překračuje rozsah trestního řízení. Ony nárok uplatnily již v přípravném řízení a soud jej tedy měl k dispozici a mohl jim sdělit, že pro prokázání jejich nároku bude nutné doplnit dokazování, příp. sdělit, v jakém směru tak mají učinit. Poškozené namítly, že jsou přesvědčené, že o nároku na náhradu nemajetkové újmy je možné rozhodnout, aniž by zde muselo být vedeno rozsáhlé dokazování. Způsobení újmy jednáním obžalovaného vyplývá z důkazů již provedených, a to zejména znaleckého posudku z oboru školství a kultury, odvětví psychologie a výpovědi XXX. Je patrné, že jim oběma byla způsobena újma, když jednání obžalovaného působilo vysoce škodlivě z hlediska jejich dalšího emočního, morálního a psychosexuálního vývoje. Zvláště XXX se vypořádává s jednáním obžalovaného XXX Pro obě je jednání obžalovaného rizikem do budoucna, kdy jsou ohroženy problémy v sexuální a vztahové oblasti v procesu dospívání. Plné odkázání s jejich nároky na řízení ve věcech občanskoprávních pro ně bylo rozhodnutím překvapivým, když v obdobných případech, při prakticky totožné míře dokazování, je soudy takto uplatněným nárokům alespoň zčásti vyhověno. Jsou tak přesvědčeny, že okresní soud měl a mohl o jejich nároku rozhodnout a přiznat jim adekvátní náhradu nemajetkové újmy v penězích. V petitu svého odvolání navrhly, aby krajský soud napadený výrok zrušil a nově rozhodl tak, že obžalovaný je povinen nahradit poškozené XXX nemajetkovou újmou ve výši XXX a poškozené XXX nemajetkovou újmou ve výši XXX.

10. Intervenující státní zástupce uvedl, že napadený rozsudek považuje ve výrociích o vině a trestu správným, kdy okresní soud provedl dostačující důkazy, které řádně vyhodnotil a vyvodil z nich logické závěry. Posudek znalkyně Mgr. Čermákové je řádným důkazem a obdobné námítky proti kvalifikaci byly vyvráceny i v jiných trestních řízeních. Vyslovil souhlas i s použitou právní kvalifikací a výší a druhem uloženého trestu, který odpovídá závažnosti činu, jeho páčání po dobu dvou let i dopadu na osoby poškozených. Navrhl proto odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnout. Naopak odvolání poškozených navrhl vyhovět, kdy zejména na základě znaleckého posudku lze jejich nárok pokládat za oprávněný. V daném případě je namístě stanovit přiměřené vysoké odškodnění.
11. Odvolání obžalovaného i poškozených nezletilých je třeba považovat za podaná včas, oprávněnou osobou, ve znění písemného odůvodnění splňující nároky kladené na obsah odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu. Krajský soud tedy neshledal důvody pro zamítnutí či odmítnutí odvolání z formálních důvodů ve smyslu § 253 tr. řádu.
12. V rámci veřejného zasedání a z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, vůči nimž bylo odvolání podáno, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytykávaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytykány, by krajský soud přihlédl, jen pokud by měly vliv na správnost výroku, proti němuž byla odvolání podána. Poté krajský soud dospěl k následujícím závěrům.
13. V řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, nezjistil krajský soud takové vady, které by mohly způsobit nesprávnost napadených výroků. Orgány přípravného řízení i okresní soud respektovaly ustanovení zajišťující právo na obhajobu obžalovaného, jakož i ustanovení směřující k objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů.
14. Okresní soud postupoval podle § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Přitom vycházel pouze z těch důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení.
15. Provedené důkazy poté soud pečlivě zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a to logickým a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, jemuž v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu nelze nic vytknout. Při hodnocení důkazů nedošlo k nesprávnostem a ani k tomu, že by byl některý důkaz pominut, popř. z něj byly vyvozeny skutečnosti, které z něj logicky nevyplývají.

16. K odvolání je třeba předem uvést, že odvolací soud je zásadně vázán hodnocením důkazů provedených soudem I. stupně. Odchýlit se od tohoto hodnocení a skutkového stavu věci obsaženého v napadeném rozsudku by mohl pouze za podmínek stanovených zákonem. Do hodnocení důkazů okresním soudem by mohl zasáhnout jen v případě, že by vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo by neúplné, nebo nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. K takovým pochybením však v dané věci nedošlo.
17. O skutkovém stavu věci, jak byl zjištěn a popsán ve výroku napadeného rozsudku, nejsou ani podle přesvědčení odvolacího soudu důvodné pochybnosti. S odůvodněním okresního soudu se tak krajský soud zcela ztotožnil, proto na správné a přesvědčivé odůvodnění rozsudku okresního soudu pro stručnost zcela odkazuje.
18. Pokud jde o námitky obžalovaného uplatněné v podaném odvolání, tyto shledal krajský soud neopodstatněnými. Většina z nich jsou v zásadě opakováním jeho obhajoby, s níž se okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku náležitě vypořádal, když vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil. Nad rámec zde uvedeného a k námitkám obžalovaného krajský soud dodává následující.
19. Obžalovaný již v přípravném řízení jednoznačně popřel, že by se žalovaného jednání vůči oběma poškozeným nezletilým dopustil. Doznal, že se v rozhodné době s nezletilými a XXX stýkal, vídali XXX cca jednou týdně. Připustil, že si ho obě nezletilé oblíbily a on se nechal vtáhnout do role náhradního otce; hrál si s nimi ve vodě, vozil je na člunu. V rámci her nemůže vyloučit nějaký kontakt v XXX; v jednom případě se taktéž stalo, že mu některá z nich, když usnul, chytla do rukou XXX, což ho probudilo a on její ruku odstrčil. Jednání popsané v popisu skutku však kategoricky vyloučil s tím, že se ho mohl dopustit XXX, neboť je pro obdobnou trestnou činnost prošetřován. Zmínil, že neví, proč nezletilé označily právě jeho, ale domnívá se, že XXX.
20. V dané věci lze konstatovat, že veškeré důkazy, které byly v průběhu hlavních líčení provedeny a které byly nalézacím soudem v podrobnostech rozebrány v odůvodnění napadeného rozsudku, tvoří ucelený řetězec důkazů, které bez pochybností usvědčují obžalovaného z posuzovaného jednání. Jedinými přímými důkazy, jak vyplývá i z charakteru projednávaného jednání, a tedy i důkazy stěžejními pro posouzení skutkové děje, jsou výpovědi obou poškozených nezletilých. Obě poškozené nezletilé v rámci svých výpovědí konkrétně, podrobně, každá svým vlastním způsobem, s důrazem na odlišné detaily, avšak v podstatných otázkách shodně, popsaly jednání obžalovaného vůči nim i to, jakým způsobem ony jeho chování a jednání vnímaly a jak na něj reagovaly, přičemž skutečnosti jimi uváděné korespondují s popisem skutku. Lze do jisté míry připustit námitku obžalovaného, že výpovědi poškozených nezletilých obsahují tvrzení, která se mohou jevit vnitřně rozporuplná, příp. i vzájemně ne zcela souladná (např. XXX „...je toho na ni moc a všechno jí to teď splývá.“), avšak vzhledem k nízkému věku nezletilých, časovému odstupu jejich výpovědí od doby, kdy k projednávanému jednání docházelo, a zejména charakteru a povaze posuzovaného jednání, se v žádném případě nejedná o nesrovnalosti zásadní, nesrovnalosti v otázkách podstatných, které by v souhrnu mohly vést k pochybnostem o pravdivosti tvrzení obou poškozených nezletilých. Obě poškozené nezletilé jednoznačně označily obžalovaného jako osobu, která se posuzovaného jednání vůči nim dopouštěla, s tím, že ve shodě popsaly, na jakém místě a jakým způsobem se k nim obžalovaný choval, ve vzájemné shodě taktéž zmínilo, že se tak stalo opakovaně, ve více případech (minimálně 15x), přičemž v některých případech byly jednání obžalovaného přítomny obě společně. V kontextu se všemi dalšími důkazy tak shledal i krajský soud ve shodě se soudem okresním jejich výpovědi věrohodnými. Je nutné zmínit, že obě poškozené nezletilé byly řádně poučeny o trestněprávních následcích křivé výpovědi a křivého obvinění. Lze si jen těžko představit, že by obžalovaného křivě obvinily, vědomy si toho, že budou muset o daných otázkách opakovaně živě vypovídat. K námitce obžalovaného se i dle krajského soudu jeví jako krajně nepravděpodobné a nelogické, že by líčení posuzovaných událostí bylo z jejich strany pouze popisem smyšleného děje XXX,

když se poškozené nezletilé odhodlaly s jednáním XXX až s delším časovým odstupem v měsíci XXX.

21. Výpovědi poškozených nezletilých nejen že nebyly žádným z provedených důkazů vyvráceny, příp. zpochybněny, ale naopak jsou dalšími důkazy podporovány. Jak již bylo zmíněno, jsou sice jedinými přímými důkazy, kterými je vina obžalovaného prokazována, v žádném případě však nejsou důkazy osamoceny.
22. Závěru o věrohodnosti výpovědi obou poškozených nezletilých svědčí zjištění znalkyně Mgr. Lenky Čermákové, která ve věci vypracovala psychologický znalecký posudek. Jmenovaná znalkyně mimo jiné uzavřela, že výpovědi poškozených nezletilých jsou líčením prožitého. Obě poškozené nezletilé XXX.
23. Obžalovaný až v průběhu řízení před soudem (když opatření policejního orgánu o přibrání znalkyně Mgr. Lenky Čermákové k vypracování znaleckého posudku, jehož součástí bylo i znění otázek, na které měla jmenovaná znalkyně odpovědět, bylo obžalovanému doručeno již dne XXX a obhájkyni dne XXX), namítal kvalifikaci jmenované znalkyně, když zpochybnil její specializaci s tím, že obor, pro který byla jmenována, tj. obor školství a kultura, považuje za nedostatečný pro vypracování daného znaleckého posudku. S danou námitkou, kterou uplatňuje obžalovaný i v podaném odvolání, se v odůvodnění svého rozsudku řádně vypořádal již okresní soud a krajský se plně ztotožňuje s jeho závěrem, že se jedná o námitku zcela nedůvodnou. Mgr. Lenka Čermáková je jako znalkyně řádně zapsána v seznamu znalců. Byť je zapsána pro obor školství a kultura, jedná se o odvětví psychologie. V jejím případě může krajský soud konstatovat, že se jedná o velmi zkušenou znalkyni, která zpracovala již nespočet znaleckých posudků v trestních věcech a nikdy její odbornost zpochybněna nebyla. Znalecký posudek, který v posuzované věci vypracovala v písemné podobě, obsahuje veškeré náležitosti, které jsou vyžadovány, navíc své závěry při hlavním líčení náležitě obhájila a odpověděla na všechny položené dotazy. Skutečnost, že obžalovaný se závěry znalkyně nesouhlasí, nemůže mít vliv na odbornost a dostatečnost znaleckého zkoumání. Z těchto důvodů i krajský soud považuje vznesenou námitku obžalovaného za námitku zcela neopodstatněnou a nalézací soud jednoznačně mohl z daného znaleckého posudku při posuzování skutkového stavu věci vycházet.
24. Výpovědi poškozených nezletilých jsou nepřímo podporovány a obžalovaný z trestné činnosti usvědčován i svědeckou výpovědí XXX poškozených nezletilých, a XXX. Svědkyně potvrdily, že posuzovanému jednání obžalovaného osobně přítomny nebyly (svědkyně XXX popsala pouze jednání obžalovaného u XXX), informace o jeho chování a jednání vůči poškozeným nezletilým však měly přímo od nich, neboť se jim obě poškozené nezletilé svěřily. Svědkyně XXX zmínila, že jí se poškozené nezletilé svěřily s jednáním obžalovaného jako první; moc se jim mluvit nechťelo, bylo patrné, že se stydí. Snažila se jim vysvětlit, že to není jejich vina a že by se s tím měly XXX, což také následně učinily. U jejich rozhovoru s XXX byla také přítomna a potvrdila, že XXX naprosto stejným způsobem jako jí předtím popsaly, za jakých okolností a jakým způsobem se k nim obžalovaný choval. V souladu s její výpovědí, potažmo i s výpověďmi poškozených nezletilých, je výpověď XXX, která potvrdila, že se jí XXX svěřily s jednáním obžalovaného z letních XXX, když k jejímu opakovanému dotazu vyloučily, že by se popisovaného jednání vůči nim dopustil někdo jiný, konkrétně XXX. Potvrdila, že XXX jezdily na člunu s obžalovaným s jejím vědomím, neviděla na tom nic závadového, brala to jako kamarádkou akci, nicméně připustila, že se stalo, XXX byly po návratu z projížďky XXX. Výpovědi poškozených nezletilých i svědkyně XXX je pak potvrzována i výpovědí XXX, XXX, která mimo jiné popsala situaci, kdy si obžalovaný XXX.
25. Obžalovaný v podaném odvolání namítl nesprávné hodnocení důkazů svědčících v jeho prospěch, když poukázal zejména na výpověď svědkyně XXX, která popřela, že by se obžalovaný vůči XXX, ač k tomu měl příležitost, o něco v sexuální oblasti snažil. Dle krajského soudu skutečnost, že jmenovaná svědkyně zmínila, že se jí XXX nesvěřila, že by se vůči ní obžalovaný

obdobného jednání dopustil, neznamená, resp. v žádném případě nevyklučuje, že by se posuzovaného jednání vůči poškozeným nezletilým dopustit mohl. Nelze taktéž přehlédnout, že jmenovaná svědkyně je kamarádkou obžalovaného, která navíc, i v rozporu s tvrzením samotného obžalovaného, zmínila, že nezaznamenala, že by obžalovaný s poškozenými nezletilými na člunu vůbec jezdil. Výpovědi dalších svědků pak nepřinesly žádné podstatné skutečnosti pro posouzení skutkového děje, když se jednalo zejména o osoby navštěvující XXX, které však ničemu přítomny nebyly a ani být přítomny nemohly. Zcela příleňavě nahlížel okresní soud i na výpověď další svědkyně vypovídající ve prospěch obžalovaného, přítelkyně obžalovaného. Z její výpovědi je patrná snaha vykreslit obžalovaného, jako osobu, která by se posuzovaného jednání dopustit nemohla, neboť mu věří. Její snaha tímto způsobem zlepšit postavení obžalovaného je snahou lidsky pochopitelnou a i krajský soud z tohoto pohledu na její výpověď nahlížel.

26. Obžalovaný v podaném odvolání namítl nedostatečně zjištěný skutkový stav, když okresním soudem nebyl proveden navržený výsledek svědkyně XXX. Jedná se o námitku vznesenou již v řízení před soudem, s níž se okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí náležitě vypořádal a krajský soud se s jeho postupem ztotožňuje. Svědkyně je osobou nezletilou, ve věku poškozených nezletilých, která posuzovanému jednání obžalovaného vůči poškozeným nezletilým nebyla přítomna; i pokud by při své výpovědi potvrdila skutečnost namítanou obžalovaným, její výpověď by vzhledem k důkazní situaci nemohla vést k jinému závěru než závěru o prokázané vině obžalovaného. Pokud nalézací soud považoval výsledek poškozené za dané situace za nadbytečný, když dovodil, že skutkový stav je náležitě prokázán, jedná se i dle krajského soudu o úvahu správnou. Taktéž námitku obžalovaného o předčasnosti vydaného rozhodnutí, když dle jeho názoru mělo být vyčkáno rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. XXX, shledal krajský soud námitkou neopodstatněnou. Okresní soud k návrhu obžalovaného provedl důkaz předmětným spisem, přičemž bylo zjištěno, že v daném řízení je prověřováno (dle aktuálních informací dosud nebylo zahájeno trestní stíhání) případné trestné jednání jiné osoby, konkrétně XXX. Jedná se tak o řízení, které dle krajského soudu nemůže mít vliv na rozhodnutí v nyní posuzované věci, tj. na posouzení jednání vůči poškozeným nezletilým XXX, kterého se měl dopustit obžalovaný. Pro úplnost soud dodává, že v daném řízení obě poškozené nezletilé v postavení svědkyň potvrdily, resp. zopakovaly, že se závadového jednání vůči nim dopustil právě obžalovaný.
27. Krajský soud nesdílí ani námitku obžalovaného, že jej z posuzovaného jednání vyvíňují závěry psychiatrického a sexuologického znaleckého posudku MUDr. Jana Kolomazníka. Znalec sice dospěl k závěru, že u obžalovaného XXX. Tento závěr však nikterak dle krajského soudu nevyklučuje, že by se obžalovaný posuzovaného jednání ve vztahu k poškozeným nezletilým v tzv. prepubertálním věku nemohl dopustit. Danou otázkou se okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí (pod bodem 19) náležitým způsobem zabýval, přičemž zcela příleňavě poukázal i na okolnosti, za kterých k posuzovanému jednání docházelo (XXX) a možný vliv požitého alkoholu z hlediska odbrždění jeho morálních zábran, když i zmíněný znalec potvrdil, že vlivem požitého alkoholu mohly být ovládací schopnosti obžalovaného sníženy. V této souvislosti lze poukázat na výpověď XXX poškozených nezletilých a XXX o výše zmíněném jednání obžalovaného vůči XXX právě pod vlivem alkoholu.
28. Obžalovaný v rámci podaného odvolání namítl, že pokud by se dopustil posuzovaného jednání, byl by nepochopitelným vztah poškozených nezletilých k němu, kdy s ním na člunu i nadále dobrovolně jezdily a vyhledávaly jeho přítomnost. Dlužno podotknout, že v případech posuzované trestné činnosti není chování a jednání poškozených nezletilých, jakožto obětí sexuálního útoku, nikterak výjimečné, naopak je zcela běžné. V této souvislosti lze poukázat nejen na výpověď samotných poškozených nezletilých, které obě ve shodě zmínily, že zpočátku nechápaly, co jim obžalovaný dělá, o sexu s nimi předtím nikdo nehovořil a byť jim jednání bylo nepřijemné, domnívaly, že je to jednání normální, ale zejména na závěry psychologického znaleckého posudku. Znalkyně jednoznačně konstatovala, že poškozené nezletilé v době, kdy

mělo k závadovému jednání docházet, obžalovanému důvěřovaly, měly ho jako hodného člověka, se kterým rády provozovaly různé aktivity. Na posuzované jednání neměly racionální náhled, nebyly schopny rozumového a mravního vyhodnocení situací, tj. nebyly schopny vyhodnotit, zda se jedná o situaci normální, a protože byly zvyklé respektovat autoritu dospělých osob, obžalovanému vyhověly. Až v průběhu vyzrávání si uvědomily podstatu sexualizovaného jednání obžalovaného vůči nim, začalo se měnit jejich chování a obžalovanému se začaly vyhýbat. I dle krajského soudu je pak v obdobných situacích zcela běžným následné chování obou poškozených nezletilých, které měly strach se s prožitým svěřit, styděly se a s posuzovaným jednáním se svěřily až s časovým odstupem (a to i vlivem zhlédnutého dokumentu zabývajícího se obdobnou problematikou). Zcela pochopitelným je pak i postup poškozených nezletilých, které samy uvedly, že se zpočátku o jednání obžalovaného bavily pouze mezi sebou, neboť se styděly a bály se, že jim nebude nikdo věřit, a proto si také připravovaly, jakým způsobem se s pro ně velmi nepříjemnou záležitostí XXX. Vznesenou námitku obžalovaného ve vztahu k přístupu poškozených nezletilých k němu i k jejich chování tak krajský soud hodnotí, i s ohledem na znaleckým zkoumáním prokázaný negativní vliv jednání obžalovaného na psychiku poškozených nezletilých, o němž bude zmiňováno níže, jako nedůvodnou.

29. Na základě všech shora uvedených skutečností lze i dle krajského soudu uzavřít, že posuzované jednání obžalovaného tak, jak bylo popsáno v napadeném rozsudku, bylo jednoznačně prokázáno.
30. Okresní soud nepochybil, pokud jednání obžalovaného právně kvalifikoval jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, když bylo prokázáno, že obžalovaný jednáním popsaným v popisu skutku (XXX) pohlavně zneužil poškozené nezletilé, jejichž nízký věk bezpochyby znal, a činil tak v době, kdy poškozené nezletilé byly XXX svěřeny jeho doзору. Bylo taktéž prokázáno, že obě poškozené nezletilé obžalovaného znaly, byly na něho zvyklé, braly ho jako hodného strýce, kterému věřily a o jehož pozornost měly zájem, přičemž obžalovaný právě této závislosti, v době, kdy měl povinnost na ně dohlížet, zneužil. Dle krajského soudu bylo jednání obžalovaného příležitostně, přes námitku obžalovaného k použití i této právní kvalifikace, posouzeno i jako přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Z hlediska sexuálního vývoje se poškozené nezletilé ve velmi mladém věku setkaly se závadovým chováním dospělého muže, přičemž na situaci nebyly připravené, nevěděly, jak se mají zachovat, sexuální zkušenosti získaly předčasně. V důsledku jednání obžalovaného vzniklo reálné nebezpečí, že si poškozené nezletilé osvojí škodlivé návyky v oblasti sexuálního chování a partnerských vztahů (např. znalkyní zmíněný zvýšený a předčasný zájem o sexualitu), tj. návyky, které mohou ohrozit jejich zdravý mravní vývoj. Jednání obžalovaného bylo dlouhodobé, opakované, páchané v době, kdy poškozené nezletilé nebyly schopny vyhodnotit jednání jako jednání závadové a nahlížely na něj jako na jednání odpovídající pravidlům, která jsou dospělými osobami obecně akceptována. Navíc se ho dopouštěla osoba, které důvěřovaly, a z tohoto pohledu byl obžalovaný schopen poškozené nezletilé svým jednáním nepříznivě ovlivnit. Krajský soud se tak plně ztotožnil s právní kvalifikací posuzovaného jednání, k níž v napadeném rozsudku dospěl i okresní soud. Obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem (zájem na zdravém mravním a tělesném vývoji dítěte a zájem na řádné výchově dítěte) a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn.
31. Krajský soud neshledal pochybení ani ve výroku o trestu, pokud jde o jeho druh a výměru. Okresní soud správně hodnotil hlediska stanovená § 38 a 39 tr. zákoníku, tj. že při stanovení druhu trestu a jeho výměry je třeba mj. přihlídnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Obžalovanému svědčí polehčující okolnost jeho předchozího řádně vedeného života, když v rejstříku trestů má pouze jeden záznam, k němuž

nelze přihlížet. Další polehčující okolnosti shledány nebyly. Obžalovanému naopak přitěžuje, že je trest ukládán za dva trestné činy, páchané vůči dvěma poškozeným, přičemž nebylo možné odhlédnout od doby, po kterou se obžalovaný zavadového jednání vůči poškozeným nezletilým dopouštěl a četnosti jeho ataků. Je zřejmé, že jednání obžalovaného působilo na poškozené XXX. Jednání obžalovaného tak i krajský soud shledává jednáním vysoce společensky nebezpečným, na které je nutné reagovat represivním trestem, tj. trestem spojeným s přímým odnětím svobody obžalovaného. Nebylo možné přisvědčit námitce obžalovaného, že v jeho případě by byl trestem dostačujícím trest výchovného charakteru, když s ohledem na povahu a závažnost posuzovaného jednání a řadu přitěžujících okolností okresní soud zcela správně uzavřel, že účel trestního řízení není možné naplnit jiným druhem trestu než nepodmíněným trestem odnětí svobody.

32. Ani výši uloženého trestu nelze považovat za nepřiměřeně přísnou. Obžalovanému je trest ukládán v rámci trestní sazby uvedené v § 187 odst. 2 tr. zákoníku, kde je ohrožen sazbou od dvou do osmi let, přičemž trest je ukládán jako trest úhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť je ukládán za dva trestné činy. Je zřejmé, že okresní soud ke všem rozhodným okolnostem přihlédl, když obžalovanému při existenci většího počtu přitěžujících okolností uložil trest při spodní hranici zákonné trestní sazby ve výměře tří let. Zásah odvolacího soudu do výroku o trestu je potřebný pouze tehdy, pokud by se jednalo o zřejmý nepoměr mezi uloženým trestem a zákonnými hledisky. Okresním soudem uložený trest však vystihuje hlediska o ukládání trestu a odpovídá jak povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, tak i osobním poměrům obžalovaného a možnostem jeho náprav. Nejedná se o trest nepřiměřeně přísný a krajský soud tak neshledal zákonná hlediska, která by jej k zásahu do výroku o trestu opravňovala.
33. Okresní soud taktéž správně zařadil obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou, když obžalovaný splňuje formální požadavky uvedené v § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro zařazení do tohoto typu věznice.
34. Krajský soud však shledal částečně důvodným odvolání poškozených nezletilých. Poškozená nezletilá XXX se k trestnímu řízení připojila s náhradou nemajetkové újmy ve výši XXX, poškozená nezletilá XXX pak s náhradou nemajetkové újmy ve výši XXX, přičemž lze konstatovat, že nároky jsou uplatněny řádně, když z písemného podání je zřejmé, že se jedná o nároky na nemajetkovou újmu spočívající v zásahu do jejich osobnostních práv, tj. nárok ve smyslu ustanovení § 2956 a 2957 občanského zákoníku.
35. Dle ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu je možné v adhezním řízení navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích; nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení nepřichází v úvahu. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tuto upravuje § 2955 občanského zákoníku, a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. Pokud jde o způsob a výši přiměřeného zadostiučinění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, jimiž jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci a vezme se v úvahu i obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavou hrozba nebo jiná příčina vyvolala (viz § 2957 občanského zákoníku).
36. Okresní soud obě poškozené nezletilé odkázal s jejich nároky na řízení ve věcech občanskoprávních s odůvodněním nezbytnosti provádění dalších důkazů, což by překračovalo rozsah trestního řízení. Krajský soud však sdílí námitku poškozených nezletilých, že zmíněný závěr je závěrem vadným, když dospěl k závěru, že u posuzovaných nároků není třeba provádět

další doplňující dokazování, a to ani k charakteru zásahu do osobnostních práv, ani ve vztahu k intenzitě takového zásahu, neboť podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu v určitém rozsahu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise.

37. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil a trestná činnost negativně zasáhla do osobnostních práv poškozených nezletilých. Bylo prokázáno, že obžalovaný po delší dobu a ve vícero případech, způsobem popsaným ve výroku o vině pohlavně zneužíval poškozené nezletilé, když tímto nevhodným a poměrně výrazným způsobem zasáhl do jejich pohlavní sféry. Je nepochybné, že posuzované jednání na poškozené nezletilé působilo vysoce škodlivě z hlediska jejich emočního, morálního a psychosexuálního vývoje. K následkům jednání obžalovaného se vyjádřila při své výpovědi před soudem XXX a podrobně je popsala ve svém znaleckém posudku znalkyně Mgr. Lenka Čermáková, když v případě poškozené XXX.
38. Dle krajského soudu tak lze i vzhledem k dlouhodobosti závadového jednání, jeho intenzitě a trvání škodlivého následku bezpochyby dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se v pozici poškozených. Závažnost zásahu do osobní sféry obou poškozených nezletilých, potažmo závažnost a rozsah nemajetkové újmy vyjadřuje i skutečnost, že skutek obžalovaného je kvalifikován jako přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a zejména jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, s trestní sazbou od dvou do osmi let. Význam má taktéž sekundární újma, kdy se poškozené nezletilé byly nuceny podrobit úkonům trestního řízení.
39. Krajský soud dospěl k závěru, že oběma poškozeným nezletilým je namíste přiznat právo na náhradu vzniklé nemajetkové újmy v penězích. Přiznání nemajetkové újmy podle § 2956 občanského zákoníku je do jisté míry věcí úvahy soudu. Poškozeným nezletilým byly přiznány částky ve výších, které odpovídající charakteru, dlouhodobosti i četnosti jednání obžalovaného vzhledem k jednotlivým poškozeným nezletilým, přičemž ve shodě s uplatněným návrhem byla poškozené XXX, vůči níž bylo jednání obžalovaného intenzivnější a závažnější, přiznána částka vyšší, konkrétně ve výši XXX, oproti částce XXX přiznané poškozené XXX. V této souvislosti je namíste zmínit i skutečnost, že vzniklá nemajetková újma byla částečně odčiněna i samotným projednáním věci trestním soudem a odsouzením obžalovaného. Přiznané částky se tak jeví odpovídající nejenom okolnostem, za kterých došlo k zásahu do základních práv poškozených nezletilých, ale jeví se souladné i s obecnou zásadou přiměřenosti neboli spravedlivé únosnosti.
40. Vzhledem k uvedenému shledal krajský soud adhezní výrok napadeného rozsudku vadným (když mimo jiné okresním soudem bylo nesprávně rozhodováno o nároku na náhradu škody), a proto napadený výrok k odvolání poškozených nezletilých zrušil a nově sám rozhodl tak, že obžalovanému uložil povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy nezletilé XXX částku XXX a nezletilé XXX částku XXX. Vzhledem k tomu, že poškozené nezletilé požadovaly částky vyšší, byly v souladu s ustanovením § 229 odst. 2 tr. řádu se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních.
41. Ostatní výroky napadeného rozsudku zůstaly nezměněny, když odvolání obžalovaného podané do výroku o vině a výroku o trestu bylo shledáno nedůvodným a jako takové bylo podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 29. srpna 2022

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracovala:
JUDr. Brigita Košinová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 28. dubna 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Governace a soudců Mgr. Pavla Hajdú a ing. Stanislava Calábka v hlavním líčení

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, trvale bytem **XXX**,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době **XXX** v **XXX** v přesně nezjištěném počtu případů **XXX** poškozenou nezletilou **XXX**, narozenou **XXX**, **XXX**,

a jednání se dopouštěl, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, neboť tato skutečnost byla zcela jasně zřejmá, a v době, kdy **XXX** svěřena k doзору jako známé důvěryhodné osobě,

v přesně nezjištěné době **XXX** v teritoriu písničky **XXX** v přesně nezjištěném počtu případů **XXX** nezletilou **XXX**, narozenou **XXX**, **XXX**,

a jednání se dopouštěl, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, neboť tato skutečnost byla zcela jasně zřejmá, a v době, kdy **XXX** svěřena k doзору jako známé důvěryhodné osobě,

tedy

dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil a čin spáchal na dítěti svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti,

úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Navrátilová.

čímž spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) roky nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se nezletilé poškozené **XXX**, nar. **XXX** a **XXX**, nar. **XXX**, obě bytem **XXX**, odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný v přesně nezjištěné době **XXX** v přesně nezjištěném počtu případů **XXX**, a jednání se dopouštěl, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, neboť tato skutečnost byla zcela jasně zřejmá, a v době, kdy mu byla **XXX** svěřena k doзору jako známé důvěryhodné osobě, dále v přesně nezjištěné době **XXX** v přesně nezjištěném počtu případů **XXX**, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, neboť tato skutečnost byla zcela jasně zřejmá, a v době, kdy mu **XXX** svěřena k doзору jako známé důvěryhodné osobě.

2. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení svoji vinu popřel, přičemž výpovědi nezletilých vnímal jako výpovědi ovlivněné emočním vztahem ze strany obou poškozených k němu, **XXX**, dále tím, že popisovaného jednání se vůči nim nedopustil on, ale **XXX**. V podrobnostech obžalovaný vypověděl, že s **XXX**, on se ochotně nechal vtáhnout do role náhradního otce. V roce **XXX**. Obžalovaný dále uvedl, že alkohol u kiosku konzumoval průměrně 8-10 piv jedenáctek, **XXX**, obě bral na člun, vozil někdy každou zvlášť, asi jednou je vzal na člun obě. Obžalovaný dále uvedl, že člun koupil v roce **XXX**, přičemž na poloostrov a dva ostrovy v blízkosti pláže s poškozenými nejezdil, pouze jednou je tam zahnal vítr k poloostrovu, když šli pěšky na pláž, na člun nebylo vždycky od kiosku nebo z pláže u kiosku vidět, třeba když zajeli za rákos, kolem ostrova a podobně. Na člunu byly v roce **XXX** tak 8-10 x, v roce **XXX** už ne, na člunu skákali do vody, docházelo tam k nějakým hrám, tahal je zpátky na člun a nemůže tedy vyloučit kontakt s nějakým rozhraním pohlaví, že jim chtěl tzv. zaprdět pusou na břicho a asi vlivem alkoholu a pohybu člunu nemůže vyloučit kontakt někde v nižší oblasti břicha, tedy asi blízko přirození, nejednalo se v žádném případě o **XXX**. **XXX** Je pravda, že ho jednou **XXX** požádala, nebo možná přítelkyni **XXX**, aby holky vyzvedli u **XXX** a vzali je na **XXX**, cestou si odskočil na lesní cestě, **XXX** na něho čekala, ale nedošlo tam s ní k žádnému kontaktu, v roce **XXX** viděl tak dvakrát, třikrát, na člunu je už vůbec nevozil, v roce **XXX** se s nimi mohl setkat **XXX** tak desetkrát, většinou tam s ním byla **XXX**. Ve své výpovědi u hlavního líčení se obžalovaný (nově)

převážně věnoval popisu jednání, kterého se měl dopouštět vůči nezletilým, stejně jako vůči jiným dětem, XXX.

3. Obžalovaný, který svoji vinu popírá, je z jednání usvědčován, podle názoru soudu, zejména výpovědí nezletilých poškozených, které jsou podporovány znaleckým posudkem z oboru psychologie a také výpovědí svědkyně, XXX a XXX.

4. Svědkyně nezletilá XXX uvedla (a její výpověď byla podle § 102 odst. 2 tr. řádu čtena), že se s obžalovaným seznámila na XXX, jednou nebo dvakrát jel XXX a taky s ním jezdily na kole. V XXX jezdily skoro každý den, povídaly si s ním, házel je třeba do vody, blblul tam s nimi a XXX, v roce XXX, aby jezdily k XXX, ale i tak někdy k tomu XXX jely. Na XXX tam chodila XXX, ale pak už začala XXX, obžalovaný XXX, XXX, chtěl, XXX.

5. Svědkyně nezletilá XXX uvedla (a její výpověď byla podle § 102 odst. 2 tr. řádu čtena), že v roce XXX.

6. Svědkyně nezletilá XXX uvedla (a její výpověď byla podle § 102 odst. 2 tr. řádu čtena), že XXX.

7. Svědkyně XXX vypověděla, že v roce XXX, s obžalovaným se zná asi 6 let zpátky, XXX se s ním kamarádila a ona také, trávili spolu nějaký čas XXX, v roce XXX docházelo k tomu, že si tam obžalovaný přivezl člun a XXX tam vozil na vodě, myslela si, že je to kamarádská akce, nicméně došlo i k situaci, že bylo třeba 19.00 hodin, potřebovala odjet a obžalovaný s XXX někde jel a ona tam obíhala i s XXX, přičemž je nikde neviděla, což jí bylo hodně divné, obžalovaný pak s XXX přijel, holky byly XXX. O XXX a obžalovaný jí nabídl, že by i XXX, za což byla ráda, protože XXX. Svědkyně dále uvedla, že do domácnosti k ní obžalovaný nedojížděl, neměli spolu žádný vztah, XXX ho znaly také 6 let. Svědkyně také uvedla, že XXX zná o něco déle než obžalovaného, přičemž on s XXX na člunu nejezdil, na chvíli je třeba pohlídal, ale to bylo jednou nebo dvakrát za 6 let. O situaci s obžalovaným a dcerami se dozvěděla XXX. XXX. XXX jezdily XXX každý rok, v roce XXX tam byly, ale už ne tolikrát, protože XXX už tam odmítaly jezdit, byly tam asi 5x. Na člun s obžalovaným XXX chodily s jejím vědomím, zpočátku iniciativu projevovaly, nevypadalo to, že by je k tomu nějakým způsobem obžalovaný nutil, ten první rok to byla taková atrakce, takže XXX o to žádaly, druhý rok v roce XXX to už bylo spíš asi tak „holky, pojedte na člun“, ale asi se nijak nebránily a tam byla právě ta situace, kterou si vybavila, že bylo 19 hodin večer a chtěla odjet, přičemž když jezdili na člunu, tak na ně neviděla, bylo to třeba na půl až tři čtvrtě hodiny, když je tam tenkrát hledala, to už byla opravdu nervózní, tak šla až úplně dozadu a opravdu na ně nebylo vidět.

8. Svědkyně XXX dále vypověděla, že XXX i bez ní, to bylo v době, kdy byla na XXX a pak to bylo, když si třeba potřebovala někam odjet, tak požádala XXX, obžalovaného nebo XXX, aby XXX pohlídali, přičemž v týdnu, kdy XXX, tam XXX mohly být 4x – 5x v roce 2019. V důsledku XXX. Pokud jde o možnost, že by se popsaného jednání na XXX mohl dopustit někdo jiný, tak XXX byly na doplňujícím výsledku kvůli panu XXX a obě to vyvrátily, také se s nimi o tom doma bavila, zda se ve vztahu k nim pan XXX také něčeho dopustil a říkaly, že ne, popřely to. Posuzovaného jednání se na nich měl obžalovaný dopouštět i v době, kdy u toho byly obě, protože říkaly, že pan XXX jim i říkal, že XXX. XXX jí říkala to, co říkala pak XXX tvrdily, že jí řekly všechno. V roce XXX. XXX.

9. Svědkyně XXX vypověděla, že s obžalovaným XXX, bydlí u něj od XXX, XXX na XXX s ním jezdila, s paní XXX a XXX se seznámila v XXX, je to XXX, od roku 2018 neměly paní XXX ani její XXX. Je přesvědčena, že se její přítel, obžalovaný, žalovaného jednání nedopustil, protože mu věří, na člunu jel XXX a buď XXX, bylo to s XXX, na kole je vyzvedávali jednou společně s XXX. Usnesení o zahájení trestního stíhání viděla, obžalovaný jí říkal, že se mu jednou na tom XXX chlubil pan XXX, co

vlastně dělal, když s XXX. XXX. Svědkyně se dále ve své výpovědi věnovala osobě XXX.

10. Svědkyně **XXX** vypověděla, že obžalovaného zná, XXX, XXX zná také, holky přišly – „Pojď strejdo, půjdeme do vody, pojď nás házet“, pak jim něco koupili, i XXX, oba dost pili, párkrát tam byl p. XXX s XXX sám, říkal, že XXX. Čas od času si půjčil člun a viděla, že odjíždějí někam na ostrov nebo jezdili na prkně – padlboard, jeli se projet, je tam spousta stromů a keřů, je XXX, na druhé straně byly lodičky a dá se to objet i do druhého jezera, pokud je ztratila z dohledu, tak hned za zatačkou je rákos a keře, pokud by to bylo dopředu, tam vidí tak 50 metrů. Jednou jel XXX s jednou holčinou na člunu, když se vrátili, tak jel XXX s XXX, vystřídali se, oba byli pryč tak půl hodiny. Když odjeli na člunu, tak s p. XXX někdy měly starost, že jsou dlouho pryč, XXX je veliké. XXX se strejdivé líbili, protože s nimi dělali blbosti, občas jim něco koupili, p. XXX a p. XXX pili 7-8 piv, ale XXX sportoval, tak mu to asi nevadilo, možná to bylo 5 piv u XXX, ale byli rozjaření, mohlo se to takhle zvrtnout. Jednou, když XXX. Jednou se stalo, že p. XXX seděla XXX.

11. Svědkyně **XXX** vypověděla, že obžalovaného zná od r. XXX, jsou v přátelském kontaktu, jezdili spolu, i XXX, s obžalovaným lyžovat, svědkyně jezdila XXX, která je nudistická, nevybavuje si, že by p. XXX s někým jezdil na člunu, jezdí tam relaxovat, zalehne, někdy i usne a nesleduje, že by se tam něco dělo. Mluvila s XXX ohledně XXX, nikdy se nic nestalo, XXX, je otevřená, určitě by řekla, pokud by k něčemu došlo tak, jako to udělala XXX. XXX tam pořád pobíhaly, v prostoru občerstvení, příběhly, odběhly, nevšimla si, že by měly k někomu bližší vztah. Svědkyně dále doplnila, že její dcera XXX se vyjadřovala, že je z p. XXX cítit alkohol, byl hodně červený, když šla XXX kolem, tak jí třeba XXX. Její dcera byla s p. XXX sama několikrát na písničku, nikdy si nestěžovala, že by se mezi ní a p. XXX.

12. K věci podal vysvětlení **XXX** a záznam o podaném vysvětlení byl podle § 211 odst. 6 tr. řádu čten. XXX uvedl, že obžalovaného zná asi tři roky, XXX, nyní se XXX, XXX mu asi v XXX řekl, že mu volala policie, a že má nějaký problém se XXX, říkal, že měl mít XXX. XXX dále uvedl, že jezdil na nudapláž XXX, vloni tam byl asi pětkrát, předloni asi desetkrát, na člunu se svezl asi jen dvakrát v roce XXX, do člunu si k němu vlezly všechny děti, skákaly z něj do vody, byl pořád poblíž břehu. XXX mluvil o sexu a sháněl nějaké inzeráty na sex, přičemž o tom, že by měl mít něco po sexuální stránce s XXX, mu nikdy nevyprávěl a dále uvedl, že mu XXX říkal, že za ním byl, anebo mu volal obžalovaný, že XXX měl zneužívat on, a že to hodil na obžalovaného.

13. **XXX**, jehož záznam o podaném vysvětlení byl rovněž podle § 211 odst. 6 tr. řádu čten, uvedl, že obžalovaný XXX, neví, že by tam (XXX) byl nějaký člun. **XXX**, jejíž záznam o podaném vysvětlení byl rovněž podle § 211 odst. 6 tr. řádu čten, uvedla, že viděla XXX s obžalovaným občas jezdit na člunu, obžalovaného má ráda a nikdy jí neublížil. **XXX**, XXX, jejíž záznam o podaném vysvětlení byl rovněž podle § 211 odst. 6 tr. řádu čten, uvedla, že poprvé si XXX vyzvedla XXX, celkem si je takhle vyzvedli asi osmkrát, dvakrát to bylo autem a zbytek na kole, z koupání je přivezli oba dva. Jednou v roce XXX přijel XXX na kole, že se jde podívat na XXX. **XXX**, jehož záznam o podaném vysvětlení byl rovněž podle § 211 odst. 6 tr. řádu čten, uvedl, že obžalovaného viděl dvakrát nebo třikrát u nich doma, snaží se zaujmout. **XXX**, jehož záznam o podaném vysvětlení byl také podle § 211 odst. 6 tr. řádu při hlavním líčení čten, neuvedl k věci nic podstatného, XXX, ale od XXX.

14. Znaleckým posudkem z oboru psychiatrie znalce **MUDr. Jana Kolomazníka**, který byl v hlavním líčení podle § 211 odst. 5 tr. řádu čten, plyne, že obžalovaný XXX.

15. Znaleckým posudkem z oboru školství a kultura – odvětví psychologie a následným výsledkem znalkyně **Mgr. Lenky Čermákové** bylo prokázáno, že u poškozené XXX.

16. Soud provedl také důkaz připojeným spisem PČR ÚO XXX, č. j. XXX, kde je prověřována případná trestná činnost XXX, a to za účelem ověření výpovědí v něm slyšených svědkyň XXX, přičemž i z těchto výpovědí vyplynulo, že XXX jakékoli protiprávní jednání vůči nim ze strany XXX popřela a opětovně potvrdila, že závadového jednání se vůči nim dopouštěl pouze obžalovaný XXX, když současně vyloučila možný omyl či záměnu v osobě pachatele. Okolnosti trestné činnosti jsou dokumentovány fotodokumentací a situačním náhledem, XXX. Ze zprávy orgánu péče o dítě ze dne XXX (č. l. 279) vyplývá, že nezletilé docházely do Centra pro dítě a rodinu v důsledku prožitých událostí a spolupracovaly s psychologem.

17. Soud neprovedl doplnění dokazování výsledkem XXX, nar. XXX, neboť ta byla slyšena v jiném trestním řízení, dosud bez zahájeného trestního stíhání konkrétní osoby, jedná se o XXXa její výslech by se nemohl týkat posuzovaného jednání, protože k nyní posuzovanému jednání mělo docházet vůči XXX bez přítomnosti dalších svědků. Stejně tak soud neprovedl důkaz CD předloženým obžalovaným, kde se měly nacházet, podle jeho výpovědi, závadové fotografie a mělo se jednat o fotografie pořízené XXX, které jsou také obsahem připojeného spisu, protože v tomto trestním řízení není projednáváno případné závadové jednání XXX, ale pouze a právě obžalovaného.

18. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkových podstat zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku a v jednočinném souběhu přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, protože poškozené, o kterých bezpečně věděl, že jsou mladší 15 let, a v době, kdy byly svěřeny jeho doзору, neboť měl povinnost na ně dohlížet, když XXX svěřovala opakovaně na kratší výlety na člunu či výlety k XXX a obžalovaný po uvedené dobu vykonával nad nimi dohled a poškozené na něho byly zvyklé, braly ho jako „ strýce“, neboť si s nimi hrál, kupoval jim dárky, XXX. Zneužití závislosti vyplývá z věku poškozených a situace, za které k jednání došlo (XXX). Uvedené jednání, popsání ve výroku rozsudku, je třeba považovat za jiný způsob pohlavního zneužití (XXX), neboť se jednalo o intenzivní zásah do pohlavní sféry poškozených a toto jednání, s ohledem na to, že se jednalo o opakované jednání, bylo způsobilé negativně ovlivnit citový, rozumový a mravní vývoj obou poškozených. Obhajobu obžalovaného soud považoval za nevěrohodnou, přičemž obžalovaný se snažil (stručně řečeno) odpovědnost za závadové jednání, ke kterému mělo dojít vůči XXX, svěst na XXX a postup nezletilých vysvětloval tím, že XXX.

19. Pokud jde o stěžejní důkazy, které obhajobu obžalovaného přímo vyvracejí, tedy výpovědi obou nezletilých, pak o jejich věrohodnosti soud nemá žádné pochybnosti. Jedná se totiž o děti, které v době, kdy se obžalovaný vůči nim závadového jednání dopouštěl, byly ve XXX, což je věk, kdy je dítě schopné poměrně spolehlivě vnímat prožité situace, zapamatovat si je a také je správně (rozuměj pravdivě) reprodukovat. Jinak řečeno, nejedná se o věk např. 4-6 let, kde by mohla vzniknout pochybnost o vědomé či nevědomé fabulaci, úniku od reality, atd. Obžalovaný, který je heterosexuálně orientovaný a preferuje v oblasti sexu, podle svého vyjádření, dospělé ženy, XXX. Tzv. preubertální věk, tedy přesně věk, ve kterém byla děvčata v době, kdy se měl vůči nim obžalovaný závadového jednání dopouštět, je specifický (mimo jiné) tím, že dívky začínají dospívat, dochází ke změnám jejich postavy, objevují se u nich tzv. sekundární pohlavní znaky, tedy znaky sexuálního dospívání a současně jsou ještě mentálně nezralé a nezkušené v tom, aby dokázaly ihned závadové jednání pachatele odmítnout, případně mu zamezit či o tomto prožitku okamžitě referovat blízké nebo jiné osobě. Nejedná se tak o věkovou kategorii, která by byla objektem zájmu osoby primárně deviantní, ale již o věkovou kategorii, která se může stát alternativně zájmovým objektem standardně sexuálně orientovaného muže. Akcentovat lze i vliv alkoholu, jakožto obecně známého prostředku odbrzdění morálních zábran, případně situační hledisko – XXX. Ostatně k důvodům, proč děti tohoto věku, případně přímo poškozené, svěřily své zážitky s obžalovaným s časovým odstupem, případně u nich došlo k určité blokaci, vysvětlila znalkyně Mgr. Lenka Čermáková a jedná se (z psychologického hlediska) o notorietu. Právě proto je tato věková hranice často cílem trestné činnosti se sexuálním podtextem a právě proto obvykle trvá řadu měsíců, případně i let, než se oběť o svých prožitcích

někomu svěří. Obzvláště problematické je odhalování této trestné činnosti v rodinách, případně páchaných obecně osobami k dětem – k obětem – blízkým, neboť pozitivní emoční vazba a sociální blízkost pachatele vytváří při úvaze o zveřejnění závadového jednání pachatele u dítěte zmíněnou blokadu ve smyslu obavy z následků, kterými je ztráta blízké či milované osoby (např. rodiče, partnera matky, atd.), čehož pachatelé využívají. Vždyť právě proto je množství obdobných případů, tedy pohlavního zneužívání dětí, pácháno právě osobami z jejich blízkého okolí tak, jako tomuto bylo v nyní posuzované věci.

20. K výhradám obžalovaného prezentovaných prostřednictvím jeho obhájkyň stran odbornosti a specializace znalkyně Mgr. Lenky Čermákové lze uvést, že je pravdou, že uvedená znalkyně nemá odbornost specializace v oboru zdravotnictví – klinická psychologie, ale v oboru školství a kultura – psychologie. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o natolik blízké obory a zejména vzhledem ke skutečnosti, že znalkyně Mgr. Lenka Čermáková je pravidelně již 20 let přibírána v trestním řízení jako znalkyně z oboru psychologie, zejména v případech, jako je nyní projednávaná věc, tedy při prověřování násilné trestné činnosti páchané zejména na dětech, a to jak orgány činnými pod vykonávaným dozorem Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, tak pod dozorem Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové, když trestní věci jsou pravidelně přezkoumávány jak Krajským soudem v Hradci Králové, případně i jeho pobočky v Pardubicích, ale i Vrchním soudem v Praze, pak soud dospěl k závěru, že odbornost znalkyně ke zpracování znaleckých posudků stran věrohodnosti výpovědí obětí, dětí, zjevně není nijak zásadně zpochybňována.

21. Lze tak shrnout, že soud neměl pochybnosti o věrohodnosti výpovědí nezletilé XXX, které přesně a podrobně popsaly jednání, kterého se vůči nim obžalovaný dopouštěl, přičemž tyto výpovědi jsou podpořeny výpovědí XXX, které se XXX svěřily nejdříve, a dále výpovědí XXX, svědkyně XXX. Motivace obou nezletilých poškozených ke smyšlené výpovědi tak, jak prezentoval obžalovaný, nebyla shledána u poškozených ani znalkyní Mgr. Lenkou Čermákovou, ani soudem. Skutečnost, že by obě nezletilé vypovídaly takto podrobně a konkrétně o jednání a zážitcích, které prožily s obžalovaným, není, podle názoru soudu, vysvětlitelná žádnou mstou či žárlivostí. Je třeba zdůraznit, že obě nezletilé vypovídaly shodně jak v tomto řízení, tak v prověřovaném případě k osobě XXX, a také u znalkyně, přičemž vzhledem k jejich rozumovému a sociálnímu vývoji, který je přiměřený jejich věku, včetně inteligence, jak vysvětlila znalkyně, lze spolehlivě vyloučit případnou záměnu v osobě pachatele tak, jak tvrdí obžalovaný, který je v této verzi podporován výpovědí svědkyně XXX, XXX. Zbývá zhodnotit výpovědi ostatních slyšených svědků, z nichž ovšem nikdo nebyl a nemohl být, ve smyslu výpovědí poškozených, žádnému jednání, ze kterého byl v této věci obžalovaný obžalován, přítomen. Jednalo se tak o výpovědi osob, které popisovaly okolnosti, za kterých se v létě komunita setkávala XXX, případně osob, které měly přátelský vztah k obžalovanému (XXX). Pouze z výpovědí XXX vyplývá, že se obžalovaný choval nevhodným způsobem (XXX) vůči XXX ve stavu podnapilosti i v její přítomnosti. Z výpovědí XXX pak plyne, že se žádného závadového jednání vůči nezletilým nedopustil a pouze sdělil poznatky k obžalovanému tak, jak mu je měl předtím sám obžalovaný sdělit. XXX obžalovaného ani neusvědčuje.

22. Společenská škodlivost činu byla v zákonem předpokládané míře naplněna, jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku u obou trestných činů.

23. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr. zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání trestného činu a k osobě pachatele. Obžalovaný se dopustil závažné násilné trestné činnosti vůči dětem, přičemž závažnost této trestné činnosti je dána již trestní sazbou ve výši 2 - 10 let. Způsob jeho jednání vykázal vyšší míru nebezpečnosti, zejména proto, že poškozenou osobou jsou dvě děti a období páchaní trestné činnosti bylo delší, jednalo se o XXX, v průběhu kterých k útokům docházelo. Obžalovanému také přitěžuje spáchání více trestných činů. Polehčující okolností na straně obžalovaného je tak pouze předpoklad dosavadního vedení řádného života.

24. Po zhodnocení těchto skutečností dospěl soud k závěru, že jiný druh trestu, než trest nepodmíněný, v úvahu nepřichází a nenaplnil by hledisko individuální ani generální prevence. Násilí vůči dětem je vysoce společensky škodlivé, nehledě k tomu, že jednání obžalovaného, jak vyplývá z výpovědi jejich XXX a závěrů znalkyně z oboru psychologie, zjevně zanechalo do současné doby na obou nezletilých XXX. Jedná se přitom o XXX. Po zhodnocení uvedených skutečností, podle názoru soudu, není možné uložit trest výchovný, nespojený s odnětím svobody, proto přicházel v úvahu pouze trest nepodmíněný. Trest byl ukládán podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako trest úhrnný mírně nad samou spodní hranicí zákonné trestní sazby, tedy v trvání tři let, protože obžalovaný je tímto trestem trestán poprvé a nejedná se u něho (ve smyslu předchozího odsouzení) o recidivní jednání. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Pouze nepodmíněný trest je způsobilý, podle názoru soudu, obžalovaného od obdobného jednání do budoucna vůči jakémukoli dítěti odradit.

25. Obě nezletilé se připojily v trestním řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, ovšem rozsah dokazování v této oblasti, který by byl nezbytný pro rozhodnutí, podle názoru soudu zjevně překračuje rozsah trestního řízení, a proto byly obě nezletilé s nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázány podle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních. *Zbývá dodat, že ve výroku rozsudku soud chybně rozhodoval o nároku na náhradu škody na místo správného označení vzneseného nároku na náhradu nemajetkové újmy.*

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od jeho doručení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 28. dubna 2022

Mgr. Karel Governac, v.r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, soud pro mládež, rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 8. září 2021 v trestní věci **XXX, narozeného XXX** v XXX, bytem Pardubice, XXX, o odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích, soudu pro mládež ze dne 17. června 2021, č. j. 4 Tm 2/2021-147,

takto:

*Odvolání státní zástupkyně se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl mladistvý uznán vinným proviněním pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku a za toto provinění mu bylo uloženo podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže trestní opatření odnětí svobody na tři měsíce s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání jednoho roku.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se uvedeného provinění dopustil mladistvý tím, že dne XXX v době XXX na XXX, v podsadovém stanu na několik sekund XXX XXX, narozené XXX, ačkoliv věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let.

Proti tomuto rozsudku podala včasné odvolání státní zástupkyně, kdy napadla pouze výrok o uložení trestního opatření. Státní zástupkyně se domnívá, že nebylo namístě aplikovat ustanovení § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, které umožňuje uložit trest pod spodní hranici zákonné trestní sazby, která je již snížena ve smyslu § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže. Na podporu tohoto svého argumentu státní zástupkyně zdůrazňuje, že poškozené dívce XXX a mladistvý měl využít toho, že se jí líbí, byť sám o ní zájem neměl. Měl to být právě mladistvý, který XXX požadoval. Důvodem, proč XXX trval tak krátce bylo rozhodnutí poškozené a nikoliv vůle mladistvého. Státní zástupkyně zdůrazňuje i skutečnost týkající se osobnosti mladistvého, který má být XXX. Státní zástupkyně tak navrhla krajskému soudu, aby příslušný výrok o uložení trestního opatření zrušil a sám ve věci rozhodl nově tak, že nebude aplikovat ustanovení § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, ale pouze ustanovení § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a uloží trest na spodní hranici trestní sazby snížené pro mladistvé ve výměře šesti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu jednoho roku.

Protože nebyly splněny předpoklady pro zamítnutí nebo odmítnutí odvolání podle § 253 tr. řádu přezkoumal krajský soud podle § 254 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, které byly podaným odvoláním dotčeny i správnost postupu řízení, kterým jim předcházelo a dospěl k následujícím závěrům.

Přezkumná činnost krajského soudu byla omezena nejenom odvoláním státní zástupkyně v neprospěch mladistvého, které bylo cíleno pouze do výroku o uložení trestního opatření, ale i skutečností, že v daném případě došlo k prohlášení viny ze strany mladistvého.

Krajský soud se tak v zásadě zabýval pouze důvodností aplikace ustanovení § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže ze strany okresního soudu. Jedná se o ustanovení upravující

mimořádné snížení odnětí svobody, které fakultativně umožňuje soudu pro mládež, aby vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům mladistvého, pokud dovedí, že by použití trestní sazby odnětí svobody stanovené trestním zákonem bylo pro mladistvého (snížené ve smyslu § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže) nepřiměřeně přísné a že lze účelu trestního opatření dosáhnout i odnětím svobody kratšího trvání, může snížit trestní opatření odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby. K posouzení zde jsou tedy obecná kritéria, pokud jde o uvážení soudu o nepřiměřené přísnosti trestu, které jsou vázány uvážením o poměrech mladistvého či okolnostech případu.

Okresní soud jako soud nalézací uvážil všechny významné okolnosti, které byly rozhodné pro zvážení aplikace tohoto ustanovení zákona o soudnictví ve věcech mládeže, a pokud se k této fakultativní možnosti uchýlil, pak krajský soud konstatuje, že tato jeho úvaha je opřena o zákonná kritéria, které dotčený zákon stanovuje. Nejednalo se tak o rozhodnutí, které by nerespektovalo zákonná kritéria, ale rozhodnutí po patřičném uvážení a uceleném hodnocení všech dostupných aspektů, které okresní soud zvážil a žádné kritéria neopomenul hodnotit. Bylo by možno konstatovat, že se jedná o rozhodnutí ve vztahu k mladistvému trochu shovívavé, nicméně tento postup byl možný a okresní soud k němu shledal přesvědčivým způsobem patřičné důvody.

Okresní soud správně uvážil specifika daného případu, kdy se jednalo o sexuální aktivitu učiněnou spíše v náznaku, trvající několik vteřin, která byla činěna po vzájemném konsenzu. Je pravdou, že nezletilé bylo v době spáchání skutku XXX, na druhé straně mladistvý byl ve věku 15 let a 5 měsíců, tedy poměrně blízko k 15 leté hranici. Jednalo se o chlapce, který sice již měl trestní odpovědnost, nicméně velmi nízkého věku, který se XXX. Skutkový stav byl zjištěn především z obou výpovědí dětí a je tak nepochybné, že se jednalo o velký zájem XXX o mladistvého, který projevovala již XXX, kdy ještě nedošlo k závadnému jednání ze strany mladistvého a došlo k němu až o rok déle, kdy již mladistvému bylo tedy více než 15 let.

Jedná se tak o mírnější formu pohlavního zneužití ať už jde o věk mladistvého či vzájemný vztah a věkový rozdíl mezi oběma aktéry. Je třeba uvážit, že se jednalo do jisté míry o vztahovou záležitost, kdy poškozená učinila projevy citové povahy ve vztahu k mladistvému. Je možno konstatovat, že nezletilá chtěla tímto projevem si určitým způsobem získat i náklonost mladistvého, který ji neopětoval, nicméně hodnotit to způsobem, že se jednalo o cílené využití situace k vlastnímu uspokojení tak mladého chlapce, zřejmě takto zvýšeně negativním způsobem nelze. Mladistvý bezesporu projevil zájem o tento druh sexu ve vztahu k nezletilé, nicméně jednalo se spíše o očekávání, zda nezletilá nějakou aktivitu projeví či nikoliv a samotné sexuální praktiky trvaly v řádu vteřin, kdy poškozená vzápětí od toho upustila a odešla, přičemž se jednalo zjevně též o objevování a zvědavost na straně obou.

Okresní soud konstatoval bezúhonnost mladistvého a nelze zřejmě ani přeceňovat zprávy týkající se o chování ve škole, kdy je hodnocen ze strany pedagogů jako XXX Obžalovaný má být žákem XXX Takovou zprávu dle názoru odvolacího soudu nelze přecenit tím způsobem, jak to učinila státní zástupkyně, neboť se nejednalo o kázeňské postihy na straně mladistvého. V daném případě navíc důvodem pro mimořádné snížení trestní sazby byly především okolnosti případu a nikoliv okolnosti na straně osoby mladistvého.

Krajský soud dovedl, že okresní soud postupoval zákonným způsobem, když uložil trest pod spodní hranici zákonné trestní sazby snížené pro mladistvé, tedy pod šest měsíců a v jeho postupu krajský soud neshledal žádné pochybení. V této souvislosti je možno též říci, že následek trestní odpovědnosti mladistvého, který zde byl spatřován jako nesprávný, je v porovnání s tím, co je navrhováno ze strany státního zastupitelství velmi podobný. V případě mladistvého se s velkou pravděpodobností nepředpokládá, že by došlo k porušení povinnosti vést řádný život ve zkušební době, kdy pro takového chlapce v jeho věku je pohružka jakýmkoliv uvězněním, byť po dobu v řádu několika měsíců, tak důrazná, že vliv na jeho nápravu asi nebude odlišný, pokud se pohybujeme v rozdílu právě zmíněných několika měsíců. Uložené trestní opatření bezesporu

splní účel, pro který bylo ukládáno a splní i funkci generální prevence tohoto trestu, aby bylo možno takovým proviněním bránit.

Vzhledem ke skutečnosti, že odvolání státní zástupkyně bylo shledáno jako nedůvodné, rozhodl krajský soud o zamítnutí tohoto odvolání podle § 256 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 8. září 2021

JUDr. David Čejka v.r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Okresní soud v Pardubicích – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. června 2021 v senátě složeném z předsedy Mgr. Karla Governace a soudkyň Zdeňky Havlíčkové a Mgr. Jany Voldánové,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, bytem **XXX**

je vinen, že

dne **XXX** v době od **XXX** na **XXX**, katastrálním území **XXX**, v podsadovém stanu na několik sekund vsunul **XXX XXX**, narozené **XXX**, ačkoliv věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let,

tedy

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,

čímž spáchal

provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Baránková.

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 a § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání **3 (tři) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **1 (jeden) rok**.

Oduvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný dne XXX v době XXX na XXX, v podsadovém stanu na několik sekund vsunul XXX XXX, narozené XXX, ačkoliv věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let.

2. Obžalovaný se v přípravném řízení plném rozsahu k žalované trestné činnosti doznal a u hlavního líčení prohlásil svoji vinu, přičemž soud jeho prohlášení přijal, protože koresponduje s dalšími důkazy, zejména s výpovědí XXX.

3. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil, přičemž tímto jednáním naplnil zákonné znaky skutkové podstaty provinění (zločinu) pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, neboť jiným způsobem (orální sex) pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let.

4. Naplněna byla objektivní i subjektivní stránka obou provinění, jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Společenská škodlivost činu pro společnost byla v zákonem předpokládané míře naplněna. Z okolností nyní posuzovaného jednání jasně vyplývá, že XXX byla s jednáním obžalovaného zcela srozuměna, z opatřené komunikace sociální sítě je evidentní, že obžalovaného množstvím zpráv kontaktovala a lze z nich učinit závěr, že se obžalovanému v podstatě nabízela. Samotný akt se uskutečnil téměř před rokem a trval pár sekund, na čemž se účastníci shodli. Lze také konstatovat, že se jednalo o jednu z nejmírnějších forem ve smyslu jiného pohlavního zneužití u zvolené právní kvalifikace. Obžalovaný je dosud zcela bezúhonnou osobou, byť jeho hodnocení z ukončené základní školy XXX. Soud tak dovodil, že v případě obžalovaného lze přistoupit k uložení trestního opatření pod spodní hranicí snížené zákonné trestní sazby s využitím § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, tedy v trvání tří měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže podmíněně odložen na nejkratší zkušební dobu základní trestní sazby, tedy v trvání jednoho roku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka

v Pardubicích. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Toto právo nemá ten, jenž se jej platně vzdal.

Pardubice 17. června 2021

Mgr. Karel Governac v. r.
předseda senátu